

Deuteronomy 3:23-5:18

Deuteronomy 3:23-5:18

(23) I pleaded with the LORD at that time, saying, (24) “O Lord GOD, You who let Your servant see the first works of Your greatness and Your mighty hand, You whose powerful deeds no god in heaven or on earth can equal! (25) Let me, I pray, cross over and see the good land on the other side of the Jordan, that good hill country, and the Lebanon.” (26) But the LORD was wrathful with me on your account and would not listen to me. The LORD said to me, “Enough! Never speak to Me of this matter again! (27) Go up to the summit of Pisgah and gaze about, to the west, the north, the south, and the east. Look at it well, for you shall not go across yonder Jordan. (28) Give Joshua his instructions, and imbue him with strength and courage, for he shall go across at the head of this people, and he shall allot to them the land that you may only see.” (29) Meanwhile we stayed on in the valley near Beth-peor. (1) And now, O Israel, give heed to the laws and rules that I am instructing you to observe, so that you may live to enter and occupy the land that the LORD, the God of your fathers, is giving you. (2) You shall not add anything to what I command you or take anything away from it, but keep the commandments of the LORD your God that I enjoin upon you. (3) You saw with your own eyes what the LORD did in the matter of Baal-peor, that the LORD your God wiped out from among you every person who followed Baal-peor; (4) while you, who held fast to the LORD your God, are all alive today. (5)

דברים ג': כ"ג-ה': י"ח

(כג) וְאֶתְחַנֵּן אֶל־יְהוָה בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר:
(כד) אֲדַגֵּי יְהוָה אַתָּה הַחֲלוֹת לְהַרְאוֹת
אֶת־עַבְדְּךָ אֶת־גְּדֻלָּתְךָ וְאֶת־יָדְךָ הַסּוֹדָה אֲשֶׁר
מִי־אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה
כַּמַּעֲשִׂיךָ וּכְגִבּוֹרְתֶךָ: (כה) אֶעְבְּרָה־נָּא
וְאֶרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר
הַיַּרְדֵּן הַיָּמָנִי הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְבָּנוֹן: (כו)
וַיִּתְעַבֵּר יְהוָה בִּי לְמַעַןְכֶּם וְלֹא שָׁמַע אֵלַי
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רַב־לֵךְ אֶל־תּוֹסֵף דַּבֵּר
אֵלַי עוֹד בַּדְּבָר הַזֶּה: (כז) עֲלֵה | רֹאשׁ
הַפְּסִגָּה וְשֹׂא עֵינֶיךָ יָמָה וְצָפֹנָה וּמִיָּמִינָה
וּמִזְרָחָה וּרְאֵה בְּעֵינֶיךָ כִּי־לֹא תַעֲבֹר
אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: (כח) וְצֹו אֶת־יְהוֹשֻׁעַ
וְסִנְקָהוּ וְאֶמְצָהוּ כִּי־הוּא יַעֲבֹר לְפָנַי הַעַם
הַזֶּה וְהוּא יִנְחִיל אוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
תִּרְאֶה: (כט) וּבָנֹשֶׁב בְּגֵיא מוֹל בַּיִת פְּעוֹר:
(פ) (א) וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שָׁמַע אֶל־הַחֲקִים
וְאֶל־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם
לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תַּחֲיוּ וּבְאֵתֶם וַיִּרְשָׁתֶם
אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן
לְכֶם: (ב) לֹא תֹסְפוּ עַל־הַדְּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם וְלֹא תִגְרַעוּ מִמֶּנּוּ לְשֹׁמֵר
אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם: (ג) עֵינֵיכֶם הִרְאֵת אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה
יְהוָה בְּבַעַל פְּעוֹר כִּי כָל־הָאִישׁ אֲשֶׁר הִלֵּךְ
אֶחָדִי בַעַל־פְּעוֹר הַשְּׂמִידוֹ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
מִקְרָבָךְ: (ד) וְאֵתֶם הַדְּבָקִים בֵּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם
סָגִים כְּלַכֶּם הַיּוֹם: (ה) רְאֵה | לְמַדְתִּי אֶתְכֶם
חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים כַּאֲשֶׁר צִוִּי יְהוָה אֱלֹהֵי

See, I have imparted to you laws and rules, as the LORD my God has commanded me, for you to abide by in the land that you are about to enter and occupy. (6) Observe them faithfully, for that will be proof of your wisdom and discernment to other peoples, who on hearing of all these laws will say, "Surely, that great nation is a wise and discerning people." (7) For what great nation is there that has a god so close at hand as is the LORD our God whenever we call upon Him? (8) Or what great nation has laws and rules as perfect as all this Teaching that I set before you this day? (9) But take utmost care and watch yourselves scrupulously, so that you do not forget the things that you saw with your own eyes and so that they do not fade from your mind as long as you live. And make them known to your children and to your children's children: (10) The day you stood before the LORD your God at Horeb, when the LORD said to Me, "Gather the people to Me that I may let them hear My words, in order that they may learn to revere Me as long as they live on earth, and may so teach their children." (11) You came forward and stood at the foot of the mountain. The mountain was ablaze with flames to the very skies, dark with densest clouds. (12) The LORD spoke to you out of the fire; you heard the sound of words but perceived no shape—nothing but a voice. (13) He declared to you the covenant that He commanded you to observe, the Ten Commandments; and He inscribed them on two tablets of stone. (14) At the same time the LORD commanded me to impart to you laws and rules for you to observe in the land that you are about to cross into and occupy. (15) For your own sake, therefore, be most careful—since you saw no shape when the LORD your God spoke to you at Horeb out of the fire— (16) not to act wickedly and make for yourselves a sculptured image in any likeness whatever: the form of a man or a woman, (17) the form of any beast on earth, the form of any

לַעֲשׂוֹת לְכֹן בְּקֶרֶב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים
שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: (ו) וְשִׁמְרֹתֶם וְעִשִּׂיתֶם כִּי
הוּא חֻקְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר
יִשְׁמְעוּן אֶת כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק
עִם־חֻקֶּם וְנִבְּוֹן הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה: (ז) כִּי
מִי־גוֹי גָדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ אֱלֹהִים קִרְבִּים אֵלָיו
כִּי־הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־קְרָאֵנוּ אֵלָיו: (ח) וּמִי
גוֹי גָדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים צְדִיקִים
כָּל־הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לְפָנֶיכֶם
הַיּוֹם: (ט) רַק הַשְּׁמֶר לָךְ וְשִׁמְרֵה נִפְשְׁךָ מֵאֵד
פְּוֹת־תִּשְׁכַּח אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ
וּפְוֹת־סִוְרוּ מִלְּבַבְךָ כֹּל יָמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתָּם
לְבָנֶיךָ וּלְבָנֵי בָנֶיךָ: (י) יוֹם אֲשֶׁר עֲמַדְתָּ
לְפָנַי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחַרְבַּב בְּאֶמַר יְהוָה אֵלַי
הַקְּהַל־לִי אֶת־הָעָם וְאִשְׁמַעַם אֶת־דְּבָרֵי
אֲשֶׁר יִלְמְדוּן לִירְאָה אֹתִי כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר
הֵם חַיִּים עַל־הָאָדָמָה וְאֶת־בָּנֵיהֶם יִלְמְדוּן:
(יא) וּתְקַרְבוּן וּתַעֲמִדוּן תַּחַת הַהָר וְהִקֵּר
בְּעַר בָּאֵשׁ עַד־לֵב הַשָּׁמַיִם חִשְׁףָה עַגְוֹן
וַעֲרַףְלִי: (יב) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלַיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ
קוֹל דְּבָרִים אַתֶּם שֹׁמְעִים וְחַמוּגָה אֵינְכֶם
רָאִים זוֹלָתִי קוֹל: (יג) וַיִּגַּד לְכֶם אֶת־בְּרִיתוֹ
אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת עֲשֵׂרֶת הַדְּבָרִים
וַיִּכְתֹּבֶם עַל־שְׁנֵי לַחֹת אֲבָנִים: (יד) וְאֹתִי
צִוָּה יְהוָה בְּעֵת הַהִוא לִלְמַד אֶתְכֶם חֻקִּים
וּמִשְׁפָּטִים לַעֲשׂוֹתְכֶם אֹתָם בְּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם
עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: (טו) וְנִשְׁמַרְתֶּם מֵאֵד
לְנַפְשֵׁיכֶם כִּי לֹא רְאִיתֶם כָּל־תְּמוּנָה בַּיּוֹם
דָּבָר יְהוָה אֵלַיכֶם בְּחַרְבַב מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: (טז)
פְּוֹת־תִּשְׁחַתּוּן וְעִשִּׂיתֶם לְכֶם פְּסֹל תְּמוּנֹת
כָּל־סִמָּל תְּבַנִּית זָכָר אוֹ נְקֵבָה: (יז) תְּבַנִּית
כָּל־בְּהֵמָה אֲשֶׁר בְּאָרֶץ תְּבַנִּית כָּל־צִפּוֹר
כְּנֹף אֲשֶׁר תַּעֲוֹף בַּשָּׁמַיִם: (יח) תְּבַנִּית
כָּל־רֶמֶשׂ בְּאָדָמָה תְּבַנִּית כָּל־דָּגָה
אֲשֶׁר־בַּמַּיִם מִתַּחַת לְאָרֶץ: (יט) וּפְוֹת־תִּשְׂא
עֵינֶיךָ הַשְׁמִימָה וְרְאִיתָ אֶת־הַשְּׁמַשׁ
וְאֶת־הַיָּרֵחַ וְאֶת־הַכּוֹכָבִים כֹּל צָבָא הַשָּׁמַיִם
וְנִדְחָתָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וְעַבַּדְתֶּם אֲשֶׁר חָלַק

winged bird that flies in the sky, (18) the form of anything that creeps on the ground, the form of any fish that is in the waters below the earth. (19) And when you look up to the sky and behold the sun and the moon and the stars, the whole heavenly host, you must not be lured into bowing down to them or serving them. These the LORD your God allotted to other peoples everywhere under heaven; (20) but you the LORD took and brought out of Egypt, that iron blast furnace, to be His very own people, as is now the case. (21) Now the LORD was angry with me on your account and swore that I should not cross the Jordan and enter the good land that the LORD your God is assigning you as a heritage. (22) For I must die in this land; I shall not cross the Jordan. But you will cross and take possession of that good land. (23) Take care, then, not to forget the covenant that the LORD your God concluded with you, and not to make for yourselves a sculptured image in any likeness, against which the LORD your God has enjoined you. (24) For the LORD your God is a consuming fire, an impassioned God. (25) When you have begotten children and children's children and are long established in the land, should you act wickedly and make for yourselves a sculptured image in any likeness, causing the LORD your God displeasure and vexation, (26) I call heaven and earth this day to witness against you that you shall soon perish from the land that you are crossing the Jordan to possess; you shall not long endure in it, but shall be utterly wiped out. (27) The LORD will scatter you among the peoples, and only a scant few of you shall be left among the nations to which the LORD will drive you. (28) There you will serve man-made gods of wood and stone, that cannot see or hear or eat or smell. (29) But if you search there for the LORD your God, you will find Him, if only you seek Him with all your heart and soul— (30) when you are in distress

יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת
 כלה השמים: (כ) ואתכם לקח יהוה ויוצא
 אתכם מפור הברזל ממצרים להיות לו
 לעם נחלה פיום הנה: (כא) ויהנה
 התאנף כי על דבריכם וישבע לבלתי
 עברי את הירדן ולבלתי בא אל הארץ
 הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה:
 (כב) כי אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר
 את הירדן ואם עברים וירשום
 את הארץ הטובה הזאת: (כג) השמרו לכם
 פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר
 כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת פל
 אשר צוה יהוה אלהיך: (כד) כי יהוה
 אלהיך אש אכלה הוא אל קנא: (כה)
 כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ
 והשחתם ועשיתם פסל תמונת פל ועשיתם
 הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו: (כו)
 העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ
 כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר
 אם עברים את הירדן שמה לרשתה
 לא תאריכו ימים עליה כי השמד תשמדון:
 (כז) והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשאתם
 מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם
 שמה: (כח) ועבדתם שם אלהים מעשה ידי
 אדם עץ ואבן אשר לא יראו ולא ישמעו
 ולא יאכלו ולא יריחו: (כט) ובקשתם
 משם את יהוה אלהיך ומצאתם כי תדרשנו
 בכל לבבך ובכל נפשך: (ל) בצר לך
 ומצאו כל הדברים האלה באחרית הימים
 ושבת עד יהוה אלהיך ושמת בקלו: (לא)
 כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא
 ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר
 נשבע להם: (לב) כי שאל נא לימים
 ראשנים אשר הניו לפניך למן היום אשר
 ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה
 השמים ועד קצה השמים הגהיה כדבר
 הגדול הזה או הנשמע כמהו: (לג) השמע
 עם קול אלהים מדבר מתוך האש

because all these things have befallen you and, in the end, return to the LORD your God and obey Him. (31) For the LORD your God is a compassionate God: He will not fail you nor will He let you perish; He will not forget the covenant which He made on oath with your fathers. (32) You have but to inquire about bygone ages that came before you, ever since God created man on earth, from one end of heaven to the other: has anything as grand as this ever happened, or has its like ever been known? (33) Has any people heard the voice of a god speaking out of a fire, as you have, and survived? (34) Or has any god ventured to go and take for himself one nation from the midst of another by prodigious acts, by signs and portents, by war, by a mighty and an outstretched arm and awesome power, as the LORD your God did for you in Egypt before your very eyes? (35) It has been clearly demonstrated to you that the LORD alone is God; there is none beside Him. (36) From the heavens He let you hear His voice to discipline you; on earth He let you see His great fire; and from amidst that fire you heard His words. (37) And because He loved your fathers, He chose their heirs after them; He Himself, in His great might, led you out of Egypt, (38) to drive from your path nations greater and more populous than you, to take you into their land and assign it to you as a heritage, as is still the case. (39) Know therefore this day and keep in mind that the LORD alone is God in heaven above and on earth below; there is no other. (40) Observe His laws and commandments, which I enjoin upon you this day, that it may go well with you and your children after you, and that you may long remain in the land that the LORD your God is assigning to you for all time. (41) Then Moses set aside three cities on the east side of the Jordan (42) to which a manslayer could escape, one who unwittingly slew a fellow man without having been hostile to him in the past; he could flee to one of these cities and live:

כַּאֲשֶׁר־שָׁמַעְתָּ אֶת־הַיְיָ: (לד) אֹי אִ הַנְּסִיָּה
אֱלֹהִים לָבוֹא לְקַחְתָּ לּוֹ גֹי מִקְרֵב גֹי בְּמִסְתֵּי
בְּאֵתֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבְיָד חֲזָקָה
וּבְזַרְוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים כָּל־כָּל
אֲשֶׁר־עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרָיִם
לְעֵינֶיךָ: (לה) אֶת־הָרָצָה לְדַעַת כִּי יְהוָה
הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבָדּוֹ: (לו)
מִן־הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמִיעָנָה אֶת־קוֹלּוֹ לְיִסְרָנָה
וְעַל־הָאָרֶץ הָרָצָה אֶת־אֲשׁוֹ הַגְּדוּלָּה וּדְבָרָיו
שָׁמַעְתָּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: (לז) וְתַחַת כִּי אָהָב
אֶת־אֲבוֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּזַרְעוֹ אֶתְּגִרְוֹ וַיּוֹצֵאֲךָ
בְּכַנּוֹ בְּכַחַז הַגְּדֹל מִמִּצְרָיִם: (לח) לַהוֹרִישׁ
גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצָמַיִם מִמֶּנּוּ מִפְּנֵיךָ לַהֲבִיאֲךָ
לְתַת־לֶךָ אֶת־אַרְצָם נִחְלָה כַּיּוֹם הַזֶּה: (לט)
וַיְדַעַת הַיּוֹם וְהִשְׁבַּחְתָּ אֱלֹהֵי־כְבוֹדֶךָ כִּי יְהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מְמַעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת
אֵין עוֹד: (מ) וְשִׁמְרָתְךָ אֶת־תְּקִיּוֹ וְאֶת־מִצְוֹתָיו
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם אֲשֶׁר יִיטֵב לָךְ
וּלְכַנְיָה אֶתְּגִרְוֶיךָ וּלְמַעַן תִּפְאַרְיָה יָמִים
עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
כָּל־הַיָּמִים: (פ) (מא) אֲזַ יִבְדֵּיל מִשְׁהַ שְׁלֵשׁ
עָרִים בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרַחָה שְׁמֹשׁ: (מב) לְגִם
שְׁמֵה רוֹצֵחַ אֲשֶׁר יִרְצַח אֶת־רֵעֵהוּ
בְּכַל־יְדַעַת וְהוּא לֹא־שָׁנָא לּוֹ מִתְּמוֹל
שְׁלֵשׁוֹם וְגַם אֶל־אַתְתָּ מִן־הָעָרִים הָאֵל וְחָי:
(מג) אֶת־בְּצֹר בְּמִדְבַּר בְּאֶרֶץ הַמִּישֵׁר
לְרֵאוּבֵנִי וְאֶת־רֵאֵמֹת בְּגִלְעָד לְגַדִּי וְאֶת־גּוֹלָן
בְּבָשָׁן לְמְנַשֵּׁי: (מד) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׁמַעְתָּ
מִשְׁהַ לְּפָנַי בְּגִי יִשְׂרָאֵל: (מה) אֲלֵה הָעֵדוּת
וְהַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מִשְׁהַ
אֶל־כַּנְיָ יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם: (מו)
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּגִיאַ מוֹל בֵּית פְּעוֹר בְּאֶרֶץ
סִיחֹן מִלֶּדֶ הָאֵמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֻשְׁבּוֹן
אֲשֶׁר הִכָּה מִשְׁהַ וּבְגִי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתְכֶם
מִמִּצְרָיִם: (מז) וַיִּירָשׁוּ אֶת־אַרְצוֹ וְאֶת־אֶרֶץ
אֶעֱוֹג מִלֶּדֶ־הַבָּשָׁן שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֵמֹרִי אֲשֶׁר
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרַח שְׁמֹשׁ: (מח) מְעַרְעֵר
אֲשֶׁר עַל־שְׁפַת־נַחַל אַרְנוֹן וְעַד־הַר שִׂיאֵן

(43) Bezer, in the wilderness in the Tableland, belonging to the Reubenites; Ramoth, in Gilead, belonging to the Gadites; and Golan, in Bashan, belonging to the Manassites. (44) This is the Teaching that Moses set before the Israelites: (45) these are the decrees, laws, and rules that Moses addressed to the people of Israel, after they had left Egypt, (46) beyond the Jordan, in the valley at Beth-peor, in the land of King Sihon of the Amorites, who dwelt in Heshbon, whom Moses and the Israelites defeated after they had left Egypt. (47) They had taken possession of his country and that of King Og of Bashan—the two kings of the Amorites—which were on the east side of the Jordan (48) from Aroer on the banks of the wadi Arnon, as far as Mount Sion, that is, Hermon; (49) also the whole Arabah on the east side of the Jordan, as far as the Sea of the Arabah, at the foot of the slopes of Pisgah. (1) Moses summoned all the Israelites and said to them: Hear, O Israel, the laws and rules that I proclaim to you this day! Study them and observe them faithfully! (2) The LORD our God made a covenant with us at Horeb. (3) It was not with our fathers that the LORD made this covenant, but with us, the living, every one of us who is here today. (4) Face to face the LORD spoke to you on the mountain out of the fire— (5) I stood between the LORD and you at that time to convey the LORD's words to you, for you were afraid of the fire and did not go up the mountain— saying: (6) I the LORD am your God who brought you out of the land of Egypt, the house of bondage: (7) You shall have no other gods beside Me. (8) You shall not make for yourself a sculptured image, any likeness of what is in the heavens above, or on the earth below, or in the waters below the earth. (9) You shall not bow down to them or serve them. For I the LORD your God am an impassioned God, visiting the guilt of the parents upon the children, upon the third and upon the fourth generations of

הוא חרמון: (מט) וְכַל־הָעֲרֹבָה עֶבֶר הַיַּרְדֵּן
 מִזֶּרְחָה וְעַד יַם הָעֲרָבָה תַּחַת אֲשֶׁר
 הַפְּסָגָה: (פ) (א) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה
 אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר
 בְּאָזְנוֹכֶם הַיּוֹם וּלְמַדְתֶּם אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם
 לַעֲשׂוֹתָם: (ב) יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּרַת עִמָּנוּ בְּרִית
 בְּחֶרֶב: (ג) לֹא אֶת־אֲבֹתֵינוּ כָּרַת יְהוָה
 אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי אֲתָנוּ אֲנַחְנוּ אֵלֶּה כֹּה
 הַיּוֹם כָּלְנוּ חַיִּים: (ד) פָּנִים | בְּפָנִים דֹּבֵר
 יְהוָה עִמָּכֶם בְּהָר מְתוֹךְ הָאֵשׁ: (ה) אָנֹכִי
 עֹמֵד בֵּין־יְהוָה וּבֵינֵיכֶם בְּעַת הַהוּא לְהַגִּיד
 לָכֶם אֶת־דְּבַר יְהוָה כִּי יֵרְאוּ מִפְּנֵי הָאֵשׁ
 וְלֹא־עֲלִיתֶם בְּהָר לֵאמֹר: (ו) (ז) אָנֹכִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 מִיַּת עֶבֶד יָם: (ח) לֹא יְהִי־לְךָ אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים עַל־פָּנָי: (ט) לֹא־תַעֲשֶׂה־לְךָ פֶסֶל
 כָּל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל וְאֲשֶׁר
 בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּיָּם | מִתַּחַת לָאָרֶץ:
 (י) לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי
 אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֵל קַדָּשׁ עֹוֹן אָבוֹת
 עַל־בְּנָיִם וְעַל־שְׁלֵשִׁים וְעַל־רִבְעִים לִשְׁנָאָה:
 (יא) וְעָשֵׂה חֻסֵּד לְאֲלֹפִים לֹא־הָבִי וּלְשִׁמְרֵי
 מִצְוֹתַי: (יב) (יג) לֹא תִשָּׂא
 אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לְשֹׂא כִּי לֹא יִנְקָה
 יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שֵׁמוֹ לְשֹׂא: (יד) (טו)
 (טז) שְׁמֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כַּאֲשֶׁר
 צִוָּה | יְהוָה אֱלֹהֵיךָ (יז) גַּעֲשֵׂת יָמִים תַּעֲבֹד
 וְעָשֵׂת יָתֶּךָ כָּל־מְלַאכְתְּךָ: (יח) וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 שַׁבָּת | לַיהוָה אֱלֹהֵיךָ לֹא תַעֲשֶׂה
 כָּל־מְלָאכָה אֲתָה וּבִנְךָ־וּבִתְךָ
 וְעַבְדְּךָ־וְאִמָּתְךָ וְשׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ וְכָל־בְּהֵמָתְךָ
 וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֵיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ
 וְאִמָּתְךָ כָּמוֹךָ: (יט) וַזְכַּרְתָּ כִּי־עַד הַיּוֹם
 בָּאָרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְאֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ מִשָּׁם
 בְּיַד חֲזָקָה וּבְיָרֵעַ נְטִינָה עַל־כֵּן צִוָּה יְהוָה
 אֱלֹהֵיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת: (כ) (כא) (כב)
 כַּבֹּד אֶת־אֲבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

those who reject Me, (10) but showing kindness to the thousandth generation of those who love Me and keep My commandments. (11) You shall not swear falsely by the name of the LORD your God; for the LORD will not clear one who swears falsely by His name. (12) Observe the sabbath day and keep it holy, as the LORD your God has commanded you. (13) Six days you shall labor and do all your work, (14) but the seventh day is a sabbath of the LORD your God; you shall not do any work—you, your son or your daughter, your male or female slave, your ox or your ass, or any of your cattle, or the stranger in your settlements, so that your male and female slave may rest as you do. (15) Remember that you were a slave in the land of Egypt and the LORD your God freed you from there with a mighty hand and an outstretched arm; therefore the LORD your God has commanded you to observe the sabbath day. (16) Honor your father and your mother, as the LORD your God has commanded you, that you may long endure, and that you may fare well, in the land that the LORD your God is assigning to you. (17) You shall not murder. You shall not commit adultery. You shall not steal. You shall not bear false witness against your neighbor. (18) You shall not covet your neighbor's wife. You shall not crave your neighbor's house, or his field, or his male or female slave, or his ox, or his ass, or anything that is your neighbor's.

אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן | יִאָרִיכוּ יָמֶיךָ וּלְמַעַן יֵיטֵב לְךָ
עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־יְהִינָה אֱלֹהֶיךָ נִתְּנוּ לְךָ: (ס)
(יז) לֹא תִרְצָח: (ס) וְלֹא תִנְאָף: (ס) וְלֹא
תִגְנֹב: (ס) וְלֹא־תַעֲנֶה בְרַעְיָה עַד שָׂוֵא: (ס)
(יח) וְלֹא תִחְמַד אִשְׁתִּי רַעִי וְלֹא תִתְאַוֶּה
בֵּית רַעִי שְׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וְאִמָּתּוֹ שׂוֹרְוֹ וְחֲמֹרֹו
וְכֹל אֲשֶׁר לְרַעִי: (ס)

